Р Е Ш Е Н И Е
№ 44930

гр. София, 16.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 10.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11737** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Е. А. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 26-4332-004536/31.08.2026 г. по чл. 171, т. 1, б. "з" и б. „гг“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от М. Т. Т.– полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на Е. А. А. е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, не се явява и не се представлява, с писмено становище на процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за уважаването й с присъждане на разноски по делото.

Ответникът - М. Т. Т.– полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 28.08.2026г. срещу Е. А. А. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 5839613 за това, че на същата дата, около 11.29 часа в [населено място], [улица]управлява товарен автомобил Ф. К. с рег.номер СВ 5821 АО, собственост на „Колорел“-

ЕООД, като от извършената проверка, се установило, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация поради липса на застраховка „Гражданска отговорност“ от 21.07.2026г. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.
При тези описани в АУАН данни е издадена процесната ЗППАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП, с която за извършеното от Е. А. А. нарушение на чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
Видно от представената застрахователна полица собственикът е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за процесния товарен автомобил Ф. К. с рег.номер СВ 5821 АО, собственост на „Колорел“-ЕООД на 28.08.2026г. – основание за служебно възстановяване на регистрацията по чл.143, ал.10 от ЗДвП.
При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.
Разгледана по същество е основателна.
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.
Оспорената заповед е постановена при несъобразяване с материалния закон.
Разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ от ЗДвП (ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 07.09.2025г.) предвижда налагане на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелство на управление на моторно превозно средство на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.
В издадения във връзка със случая АУАН е посочено, че от страна на жалбоподателя е извършено нарушение по чл. чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, която норма разпорежда, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Тази норма сама по себе си не предвижда конкретно правило за поведение и съответно налагане на санкция, а определя единствено изискванията на които трябва да отговарят съответните ППС за движение по републиканската пътна мрежа.
Според нормата на чл. 140, ал. 2 от ЗДвП условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта и съобщенията и

министъра на отбраната. Това е Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.
Според разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от цитираната наредба, при служебно прекратяване на регистрацията на основание чл. 18б, ал. 1, т. 8, вр. чл. 18, ал. 1, т. 2, се уведомява собственикът на превозното средство, посочен в регистъра.
Изискване за уведомяване е въведено и в разпоредбата на чл.574, ал.10 от КЗ /изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 1.08.2025г./, според която Информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.
Според разпоредбата на чл.574, ал.11 от КЗ /изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 1.08.2025г./ компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство.
В конкретния случай липсват данни жалбоподателят да е бил уведомен както от Информационния център, така и от органите на „Пътна полиция“ за служебното прекратяване на регистрацията на МПС поради липса на сключена застраховка „Гражданска отговорност“.
Освен това, констатираното на 28.08.2026г. нарушение е преустановено на непосредствено след извършването му – на същата дата - 28.08.2026г.
Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.10 от ЗДвП в редакцията й след изменението в бр. 64 от 2025г., в сила от 07.09.2025г. служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.
Съдът намира, че в конкретния случай оспорената принудителна административна мярка е постановена и при нарушаване на материалния закон – неспазване на прогласения в чл.6 от АПК принцип на съразмерност при постановяване на административните актове.
Като проявление на принципа за съразмерност, разпоредбите на чл.6, ал.1 и ал.5 АПК регламентират задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.
Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил и доказал действителни разноски в размер на 620,11 евро: 10 лева /5.11 евро/ държавна такса и 615 евро, представляващо адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ и съдействие.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004536/31.08.2026 г., издадена от М. Т. Т.– полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на Е. А. А. е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца.
ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. А. А., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 620,11 евро.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: